

2. *Spojené veci T-50/06 RENV, T-56/06 RENV, T-60/06 RENV, T-62/06 RENV a T-69/06 RENV sa vracajú Všeobecnému súdu Európskej únie na ďalšie konanie.*

3. *O trovách konania sa rozhodne neskôr.*

(¹) Ú. v. EÚ C 235, 4.8.2012.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 28. novembra 2013 — Rada Európskej únie/Fulmen, Fereydoun Mahmoudian, Európska komisia

(Vec C-280/12 P) (¹)

(Odvolanie — Reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránskej islamskej republike s cieľom zabrániť šíreniu jadrových zbraní — Zmrazenie finančných prostriedkov — Povinnosť odôvodniť opodstatnenosť opatrenia)

(2014/C 45/17)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolaateľka: Rada Európskej únie (v zastúpení: M. Bishop a R. Liudvinavičiute-Cordeiro, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastníci konania: Fulmen, Fereydoun Mahmoudian (v zastúpení: A. Kronshagen a C. Hirtzberger, avocats), Európska komisia (v zastúpení: M. Konstantinidis, splnomocnený zástupca)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú odvolaateľku: Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska (v zastúpení: J. Beeko a A. Robinson, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci S. Lee, barrister), Francúzska republika (v zastúpení: E. Ranaivoson a D. Colas, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Odvolať sa proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 21. marca 2012, Fulmen a Mahmoudian/Rada (spojené veci T-439/10 a T-440/10), ktorým Všeobecný súd zamietol návrh na zrušenie rozhodnutia Rady 2010/413/SZBP z 26. júla 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu a o zrušení spoločnej pozície 2007/140/SZBP (Ú. v. EÚ L 195, s. 39), vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 668/2010 z 26. júla 2010, ktorým sa vykonáva článok 7 ods. 2 nariadenia (ES) č. 423/2007 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 195, s. 25), ako aj rozhodnutia Rady 2010/644/SZBP z 25. októbra 2010, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413/SZBP (Ú. v. EÚ L 281, s. 81), a nariadenia Rady (EÚ) č. 961/2010 z 25. októbra 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 423/2007

(Ú. v. EÚ L 281, s. 1) — Osobitné reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránskej islamskej republike s cieľom zabrániť šíreniu jadrových zbraní — Zmrazenie finančných prostriedkov — Nesprávne právne posúdenie — Nesprávne posúdenie — Dôkazné bremeno

Výrok rozsudku

1. *Odvolať sa zamietajú.*

2. *Rada Európskej únie je povinná nahradiť trovy konania.*

3. *Francúzska republika, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska a Európska komisia znášajú vlastné trovy konania.*

(¹) Ú. v. EÚ C 235, 4.8.2012.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 28. novembra 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Central Administrativo Norte — Portugalsko) — Maria Albertina Gomes Viana Novo a i./Fundo de Garantia Salarial, IP

(Vec C-309/12) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Smernica 80/987/EHS — Smernica 2002/74/ES — Ochrana zamestnancov v prípade platobnej neschopnosti zamestnávateľa — Záručné inštitúcie — Obmedzenie povinnosti vyplácania, ktoré majú záručné inštitúcie — Mzdové nároky, ktorých splatnosť nastala viac než šesť mesiacov pred podaním návrhu na vyhlásenie platobnej neschopnosti zamestnávateľa)

(2014/C 45/18)

Jazyk konania: portugalcina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Central Administrativo Norte

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Maria Albertina Gomes Viana Novo, Ezequiel Martins Dias, Gabriel Inácio da Silva Fontes, Marcelino Jorge dos Santos Simões, Manuel Dourado Eusébio, Alberto Martins Mineiro, Armindo Gomes de Faria, José Fontes Cambas, Alberto Martins do Alto, José Manuel Silva Correia, Marilde Marisa Moreira Marques Moita, José Rodrigues Salgado Almeida, Carlos Manuel Sousa Oliveira, Manuel da Costa Moreira, Paulo da Costa Moreira, José Manuel Serra da Fonseca, Ademar Daniel Lourenço Dias, Ana Mafalda Azevedo Martins Ferreira

Žalovaný: Fundo de Garantia Salarial, IP

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Tribunal Central Administrativo do Norte — Výklad článkov 4 a 10 smernice Rady 80/987/EHS z 20. októbra 1980 o aproximácii právnych predpisov členských štátov, vzťahujúcich sa na ochranu zamestnancov v prípade platobnej neschopnosti ich zamestnávateľa (Ú. v. ES L 283, s. 23; Mim. vyd. 05/001, s. 217) — Obmedzenie povinnosti vyplácania záručných inštitúcií — Vnútroštátna právna úprava, ktorá obmedzuje uvedenú povinnosť vyplácania na pohľadávky, ktorých splatnosť nastala v lehote šiestich mesiacov pred podaním návrhu na vyhlásenie zamestnávateľa za platobne neschopného — Uplatnenie tohto obmedzenia v prípade podania žaloby na pracovný súd s cieľom dosiahnuť určenie výšky dlžnej sumy počas šiestich mesiacov po dátume splatnosti pohľadávok

Výrok rozsudku

Smernica Rady 80/987/EHS z 20. októbra 1980 o aproximácii právnych predpisov členských štátov, vzťahujúcich sa na ochranu zamestnancov v prípade platobnej neschopnosti ich zamestnávateľa, zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/74/ES z 23. septembra 2002, sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej nie sú zabezpečené mzdové nároky, ktorý splatnosť nastala viac než šesť mesiacov pred podaním návrhu na vyhlásenie platobnej neschopnosti zamestnávateľa, pričom zamestnanci podali pred začatím tohto obdobia návrh na začatie súdneho konania proti tomuto zamestnávateľovi s cieľom dosiahnuť určenie výšky týchto nárokov a ich nútené vymoženie.

(¹) Ú. v. EÚ C 287, 22.9.2012.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 28. novembra 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Naczelny Sąd Administracyjny — Poľsko) — Minister Finansów/MDDP Sp. z o.o. Akademia Biznesu, Sp. komandytowa

(Vec C-319/12) (¹)

(DPH — Smernica 2006/112/ES — Články 132 až 134 a 168 — Oslobodenia od dane — Vzdelávacie služby poskytované súkromnoprávnymi subjektmi na účely dosiahnutia zisku — Právo na odpočítanie dane)

(2014/C 45/19)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Minister Finansów

Žalovaná: MDDP sp. z o.o. Akademia Biznesu, Sp. komandytowa

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Naczelny Sąd Administracyjny — Výklad článku 132 ods. 1 písm. i) a článkov 133, 134 a 168 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, s. 1) — Vnútroštátna právna úprava, ktorá v rozpore so smernicou stanovuje oslobodenie vzdelávacích služieb od DPH, ktoré poskytli na komerčné účely súkromnoprávne zariadenia — Zamietnutie práva odpočítať DPH zaplatenú na vstupe zariadeniu, ktoré spadá pod oslobodenie

Výrok rozsudku

1. Ustanovenia článku 132 ods. 1 písm. i) a článkov 133 a 134 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia tomu, aby vzdelávacie služby poskytované na komerčné účely subjektmi, ktoré sa nespravujú verejným právom, boli oslobodené od dane z pridanej hodnoty. Článok 132 ods. 1 písm. i) tejto smernice však bráni oslobodeniu všetkých vzdelávacích služieb od dane všeobecným spôsobom bez toho, aby sa posúdili ciele sledované subjektmi, ktoré sa nespravujú verejným právom a poskytujú tieto služby.
2. Zdaniteľná osoba nemôže podľa článku 168 smernice 2006/112 alebo vnútroštátneho ustanovenia, ktoré ho preberá, uplatniť právo na odpočítanie dane z pridanej hodnoty zaplatenej na vstupe, ak z dôvodu oslobodenia od dane, ktoré upravuje vnútroštátne právo v rozpore s článkom 132 ods. 1 písm. i) tejto smernice, nepodliehajú dani z pridanej hodnoty jej vzdelávacie služby, ktoré poskytuje na výstupe.

Táto zdaniteľná osoba sa však môže dovolávať nezlučiteľnosti uvedeného oslobodenia od dane s článkom 132 ods. 1 písm. i) smernice 2006/112 s cieľom, aby sa voči nej neuplatnilo, keď napriek zohľadneniu miery voľnej úvahy, ktorú toto ustanovenie priznáva členským štátom, uvedenú zdaniteľnú osobu objektívne nemožno považovať za subjekt, ktorý má podobné ciele ako vzdelávací subjekt, ktorý sa spravuje verejným právom, v zmysle uvedeného ustanovenia, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

V tomto poslednom uvedenom prípade budú vzdelávacie služby, ktoré uvedená zdaniteľná osoba poskytuje, podliehať dani z pridanej hodnoty, a tak bude táto osoba môcť využiť právo na odpočítanie dane z pridanej hodnoty zaplatenej na vstupe.

(¹) Ú. v. EÚ C 287, 22.9.2012.